Τηρεύς. Πρόκνη.

Φιλομήλα. Ἀηδόνες.

εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων Αἰσχύλ.
ἐγγαῖος οἶκτον ἀίων, Ἱκέτιδες
δοξάσει τις ἀκούειν ἐκδ. Ζωγρα-
ὄπα τῆς Τηρείας φου Βιβ.
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου Τ. Β. σ. 352
κιρκηλάτας ἀηδόνος,

ἅ τ' ἀπὸ χώρων [illegible] ἐργομένα
πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων,
ξυντίθησι δὲ παιδὸς
μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυσμάτορος κότου θιγών.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸν ἀττικὸν μῦθον περὶ Πρόκνης τῆς θυγατρὸς τοῦ Πανδίονος, γινώσκει ὁ Ἡσίοδος Ἔ. κ. Ἡ. 568 τὴν ([illegible]) δὲ μετ' ὀρθογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο. Ἐδραματοποίησε δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Τηρεῖ. Πρβλ. Σχολ. Σοφ. Ἠλεκ. 149. Ὁ Τηρεὺς Θρᾷξ ὑπῆρχε καὶ εἶχε γυναῖκα μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ Πανδίονος τὴν Πρόκνην

Τηρεύς. Πρόκνη.
Φιλομήλα. Αηδόνες. Χελιδόνες.

και παίδων εις ορφανίαν κατήγαγεν. εσθόμενος δε
μετά καιρόν η Πρόκνη ιδείν την αδελφήν αυ-
της Φιλομήλαν και τω Τηρεί είπε ταύτην αγαγείν.
Όθεν ο Τηρεύς φέρων την Φιλομήλαν προδότης
αυτής και βιασάμενος εμοίχευσεν αυτήν, φοβηθείς
δε μήπως φανή τούτο τη αδελφή, την γλώτταν αυτής κα-
τέκοψεν· η δε τη την αδελφήν έστειλε ιστόν έργον και
εις διέγραψε τον [illegible] και ο αυτήν εδίωξε. γνού-
σα δε η αυ[illegible] τον υιόν αυτού Ίτυν έθυσεν,
[illegible] αυ[illegible] αυτάς [illegible] κατα-
διώκων αυτάς, αυ[illegible] μετεβλήθησαν το φονέα, η μεν
εις αηδόνα, η δε εις χελιδόνα, και μέχρι του νυν κα-
ταδιώκει αυτάς ο Τηρεύς — εν εγγαίοις της οικονο-
μίας [illegible] .. [illegible] εάν εγχωρίοις τις συν-
[illegible] της φωνής των οιωνών [illegible] εγγύς η [illegible]-
[illegible] τον [illegible]. Προς το έγγαίος [illegible].
Σχο. [illegible] 924 εγγαίαν εγχωρίων — [illegible]
των φωνάς οιωνών γινωσκόντων. Σχο. [illegible]
[illegible] δε ενταύθα [illegible] τους μάντεις [illegible]
η τους προσέχοντας ταις φωναίς των ορνίθων.

Η αηδόνα μεταμορφωθείσα [illegible]

Τηρεύς. Πρόκνη.
Φιλομήλα. Αηδών. Χελιδών.

Ιν Τηρέως διωχθεῖσα ὥσπερ αἱ Δαναΐδες, ως ἡ τοῦ Παν-
δαρέου κούρης θρῆνος ὥσπερ νῦν δένδρων ἐν πετάλοισι
συνωδίσιν (Οδ. 19.519 κε.). ἡ Φιλομήλα κατηγορεῖ-
ται Σχολ. «διωκομένη» — «νέον ἱσταμένοιο». Σχολ. «την
συνήθειαν θρήνου». Εν τῇ ποιήσει το ήθος σημαίνει οἱ-
κτον. Πένθει αὐτῇ εθισμένη τῇ ανάγκης το νέον τό-
πος. Πρβλ. Παυσ. 10, 4. 6 λέγουσι δε οἱ Φωκεῖς ως τὴν
Φιλομήλαν και όρνιθι τον Τηρ[illegible] και της
πατρίδος έσεξι, το Τηρέως [illegible]
δε [illegible] [illegible]
δες μόνον ήδη συνήθεσα μέχρι [illegible] τον θάνατον
του εαυτής απαίδες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ